

former, han har udført, paa sin egen Kasse, i sig igjen. Forslagsstillerne her have troet, at den Redaktion laa fjernere ifølge hele det Forhold, hvori det nuværende Ministerium staa til dette Thing, eller i alt Fald ifølge det Forhold, hvori den ærede Minister og hans Kolleger staa til den Side, hvortil jeg hører. Dette er ikke af den Betsaffenhed, at vi kunne anse det for et passende Udtryk for den politiske Stilling, hvori vi her staa til Ministeren, at rette slige Opfordringer til ham, lige saa lidt som en Udtalelse af Billigelse og Misbilligelse af enkelte Handlinger af et saadant Ministerium vilde være et korrekt Udtryk for hele det politiske Forhold. Med disse Ord skal jeg anbefale det høie Thing at forbeholde sig sin Ret lige overfor de af Ministeren trufne Forantaltninger, det er i Virkeligheden det, som dette Forslag gaar ud paa.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Som ogsaa den ærede Ordfører, der nu satte sig, mindede om, er denne Sag ikke ny her i Thinget, og den foreliggende Behandling maa, om den end kan kaldes en 1ste Behandling, i Gjerningen siges at være en 2den Behandling. Rigtig nok er det nu et forskjelligt Forslag, der foreligger, og der er, som den ærede Ordfører fremhævede, ganske vist ogsaa visse Punkter, hvori det endog paa væsentlig Maade maa siges at være forskjelligt fra det tidligere stillede. Imidlertid er Sagen jo allerede behandlet een Gang, og jeg har haft Leilighed til ved 1ste Behandling at udtale mig udfølgelig om de Momenter, som bleve fremdragne af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Voisen), og jeg skal ikke gjentage, hvad jeg den Gang har sagt, men nu henviser dertil. Jeg kan derfor være meget kort overfor den ærede Ordførers Udtalelser, og jeg skal kun berøre et Par Punkter, det ene af den Grund, at den ærede Ordfører henvendte et direkte Spørgsmaal til mig. Spørgsmaalet var nemlig det, om jeg mente, at en Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet ogsaa havde Ret til at nedsette Skolelærernes Lønning. Dette Spørgsmaal maa betragtes i Forhold til det ærede Medlems Fremstilling af Sagen i det Hele. Det ærede Medlem begyndte med at fremsætte den Paastand, at Anordningen af 1814 var udgået, da Lønningerne vare regulerede for de sidste Skolelærerembeder, nemlig efter at Degnekaldene vare blevne ledige. Denne Paastand forekommer det mig imidlertid, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ikke strengt fastholdt, men paa en Maade, hvori Sammenhængen ikke blev mig ganske klar, senere fræveg, idet han indrømmede, at, naar der var Tale om nye Skolelærerembeder, kunde Anordningen leve op igjen, og da kunde det være Ministeren tilladt at bruge den afsløre Anordning. Det var mig altsaa ikke ganske klart, hvorledes det egent-

lig maa siges at hænge sammen dermed. Men sikkert er det jo dog, at det ærede Medlem mente, at Ministeren under visse Omstændigheder havde Ret til at bruge Anordningen, og navnlig ved Oprettelsen af nye Embeder. Nu vil jeg gjøre opmærksom paa, at Oprettelsen af et nyt Skolelærerembede sjældent fremtræder som en enesteaaende Foranstaltning. Oprettelsen af nye Skolelærerembeder hænger jo nemlig sammen med en Omleugning af et Sogns Skoledistrikter; og Lønningen bestemmes da i Forhold til Embedets Størrelse, Bøgtighed og Betydning. Men da de andre Skolelærerembeder blive paavirkede deraf, er det meget almindeligt, at der gennem en ny Skoleplan foregaar en fuldstændig Omregulering af Soggenes Lønningsforhold med Hensyn til Skolelærerne. Derved kan det naturligvis ogsaa hænde, at Lønningerne blive nedsatte for et eller flere Skolelærerembeder. Det er Noget, der jævnlig sker. — Det ærede Medlem, der førte Ordet i Dag, havde forskjellige Uoverensstemmelser, men ogsaa forskjellige Berøringpunkter med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Der var imidlertid et Punkt, hvori det ærede Medlem i Dag gik meget videre, end det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, idet han nemlig badde, at det endogaa betingelsesvis kunde billiges, at der af Kommuner paa Ministerens Opfordring og Tilskyndelse ydedes Lønningsstillæg til Skolelærerembederne, og han henviste i den Anledning til, at det var høist urigtigt af Ministeren at føre Saadant frem, naar den lovgivende Magt var traadt til paa en bestemt Maade og havde ydet Tillæg, og derved ordnet Lønningsforholdene for den nærmeste Fremtid. Denne Paastand tror jeg ikke lader sig opretholde. Den Ordning, den ærede Ordfører utvivlsomt sigtede til, er det Lønningsstillæg for Skolelærerne, der er optaget paa Finantsloven. Det er den eneste Bevilling, vi have i den Retning. Men dersom den ærede Ordfører vil tage Bestemmelse derom paa Finantsloven for sig og læse, hvad der staaer henimod Slutningen, vil han se, at de der fastsatte Regler og de der tagne Bestemmelser komme i den bestemteste Strid med den Opfattelse, han har søgt at gjøre gjældende overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, som jeg for Resten efter hans Udtalelser ved en tidligere Behandling heller ikke finder har været ret opmærksom paa disse Bestemmelser. De lyde saaledes. Det siges først, „at Lønningerne ikke ved Lønningsstillæggene maa bringes over henholdsvis 1,600 og 2,000 Kr.“ og der tilføies saa: „Ved Bestemmelsen af disse Maximumbeløb medregnes ikke de Lønningsstillæg, som af Skolefond eller Kommune siden den 1ste Januar 1874 ere givne eller i Finantsaarets Løb gives“. Man har altsaa, da denne Bestemmelse paa Finantsloven affattedes, langt fra tænkt sig, at det, at der gaves Skolelærerne Løn-